Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Pruteanu Ina
Dosarul nr. 3r-226/26 (2-26019983-02-3r-09042026)

**D E C I Z I E**

28 mai 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SRL „Smirtrans" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 martie 2026, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de SRL „Smirtrans" împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026 și obligarea pârâtului să emită un act administrativ privind anularea hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022,

**C O N S T A T Ă :**

**Circumstanțele cauzei:**

La 19 februarie 2026, SRL „Smirtrans" s-a adresat cu acțiune împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026 și obligarea pârâtului să emită un act administrativ privind anularea hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022.

Concomitent cu depunerea acțiunii, SRL „Smirtrans" a solicitat suspendarea executării deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022.

În susținerea cererii de suspendare, reclamantul SRL „Smirtrans" a indicat că executarea în continuare a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026 și a Hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 îi poate cauza prejudicii semnificative și dificil de reparat, întrucât măsurile de executare silită sunt îndreptate împotriva unei obligații fiscale care, în opinia sa, a fost stabilită și urmărită cu încălcarea prevederilor legale. Reclamantul a susținut că obligația fiscală supusă

executării derivă dintr-o creanță apărută anterior intentării procesului de insolvabilitate, iar potrivit legislației insolvabilității aceasta urma să fie valorificată exclusiv în cadrul procedurii respective, prin înscrierea creanței în tabelul creditorilor și distribuirea sumelor conform planului de restructurare aprobat.

Totodată, reclamantul a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 26 noiembrie 2020, procesul de insolvabilitate și procedura planului de restructurare au încetat, societatea și-a reluat activitatea, iar obligațiile reglementate în cadrul procedurii de insolvabilitate au fost considerate stinse conform planului confirmat. În aceste condiții, continuarea executării silite pentru suma de 259 147,62 lei, precum și pentru accesoriile calculate ulterior, ar reprezenta o ingerință nejustificată în activitatea economică a societății și ar crea riscul producerii unor prejudicii patrimoniale ireversibile.

De asemenea, reclamantul a subliniat că suspendarea actelor contestate este necesară pentru prevenirea unor consecințe negative iminente, întrucât executarea silită poate conduce la indisponibilizarea mijloacelor financiare și afectarea gravă a activității comerciale, în timp ce legalitatea actelor administrative fiscale este contestată în cadrul acțiunii principale.

În opinia sa, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 214 alin. (2) Cod administrativ, existând riscul producerii unor prejudicii greu sau imposibil de reparat în lipsa suspendării executării actelor administrative contestate.

**Soluția instanței de fond:**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 martie 2026, s-a respins cererea înaintată de SRL „Smirtrans” privind suspendarea executării deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de SRL „Smirtrans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026 și obligarea pârâtului să emită un act administrativ privind anularea hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022.

**Calea de atac exercitată:**

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 30 martie 2026, Î SRL „Smirtrans” a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 martie 2026, cu pronunțarea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea depusă de SRL „Smirtrans” cu privire la suspendarea executării deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a menționat că instanța de fond a respins neîntemeiat cererea de suspendare a executării actelor administrative contestate, fără a examina în mod efectiv argumentele și probele prezentate și fără a

pătrunde în esența litigiului. În opinia recurentei, concluziile instanței contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei și ignoră existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a Hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a Hotărârii seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022.

În acest sens, recurenta a reiterat că față de SRL „Smirtrans" a fost intentată procedura de insolvabilitate, în cadrul căreia Serviciul Fiscal de Stat și-a validat creanțele în sumă de 1 223 072,52 lei, iar prin hotărârea adunării creditorilor din 19 iulie 2013 a fost aprobat un onorariu de succes al administratorului insolvabilității în mărime de 5% din creanțele creditorilor. Potrivit recurentei, după executarea planului de restructurare și stingerea creanțelor creditorilor validați, inclusiv a creanței Serviciului Fiscal de Stat, administratorul insolvabilității a reținut în privința acestuia un onorariu de succes în sumă de 61 153,62 lei.

Recurenta a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 26 noiembrie 2020 a fost încetat procesul de insolvabilitate și procedura planului de restructurare, societatea și-a reluat activitatea, fiind degrevată de obligațiile prevăzute de art. 181 din Legea insolvabilității. Cu toate acestea, Serviciul Fiscal de Stat ar fi continuat să pretindă anumite sume de bani de la SRL „Smirtrans", considerând că reținerea onorariului de succes de către administratorul insolvabilității nu a stins creanța fiscală în partea respectivă.

Astfel, recurenta a susținut că prin Hotărârea seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022 s-a dispus executarea silită a sumei de 259 147,62 lei, formată din 61 153,62 lei reprezentând onorariul de succes al administratorului insolvabilității, 12 420,14 lei TVA aferentă și 185 573,85 lei cu titlu de penalități, majorări de întârziere și amenzi. Ulterior, prin Hotărârea nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 s-a dispus executarea silită a sumei de 35 779,83 lei, rezultată din neachitarea obligației fiscale menționate.

Potrivit recurentei, instanța de fond nu a analizat riscul producerii unor consecințe nefavorabile în cazul nesuspendării actelor contestate și nu a ținut cont de faptul că acestea sunt susceptibile de executare silită pe durata examinării litigiului. Recurenta a subliniat că, deși legalitatea actelor administrative este contestată în instanță, contestarea lor nu suspendă executarea acestora, astfel încât există riscul executării forțate înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive asupra fondului cauzei.

În continuare, recurenta a subliniat că suspendarea executării reprezintă doar o măsură provizorie și temporară, necesară pentru prevenirea producerii unui prejudiciu prin executarea silită a actelor contestate și pentru garantarea dreptului său la un proces echitabil. Aceasta a susținut că menținerea executării silite pe perioada examinării cauzei ar permite autorității emitente să valorifice efectele unor acte a căror legalitate este pusă sub semnul întrebării, ceea ce ar putea conduce la prejudicierea ireversibilă a societății. În consecință, recurenta a solicitat admiterea

recursului, casarea încheierii contestate și suspendarea executării Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a Hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a Hotărârii seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022 până la soluționarea definitivă a litigiului.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, la 28 aprilie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a depus referința asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

**Admisibilitatea recursului:**

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs*. *Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*”.

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 3 martie 2026, fiind notificată părții recurente la 20 martie 2026

(f.d. 52). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de SRL „Smirtrans” la 30 martie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, SRL „Smirtrans” a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de SRL „Smirtrans”, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

**Aprecierea instanței de recurs:**

***Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.***

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 19 februarie 2026, SRL „Smirtrans” s-a adresat cu acțiune împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026 și obligarea pârâtului să emită un act administrativ privind anularea hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022.

Concomitent cu depunerea acțiunii, SRL „Smirtrans” a solicitat **suspendarea executării deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022.**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 martie 2026, s-a respins cererea înaintată de SRL „Smirtrans” privind suspendarea executării deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 30 martie 2026, SRL „Smirtrans” a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 martie 2026, cu pronunțarea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea depusă de SRL „Smirtrans” cu privire la suspendarea executării

deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*”.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

*a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;*

*b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*”.

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul constatării existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat

suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026 a fost respinsă contestația depusă de SRL „Smirtrans" împotriva Hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 privind executarea silită a obligației fiscale și a Hotărârii seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actelor administrative, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării deciziei nr. 754/6 din 16 ianuarie 2026, a hotărârii nr. H/25/2/1602 din 05 decembrie 2025 și a hotărârii Seria AH nr. 0047631 din 13 septembrie 2022, deoarece în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest sens, se reține că, în susținerea cererii de suspendare, reclamantul a făcut trimitere preponderent la pretinsa nelegalitate a actelor administrative contestate, invocând că obligația fiscală urmărită de Serviciul Fiscal de Stat derivă din raporturi juridice examinate în cadrul procedurii de insolvabilitate și că, odată cu încetarea

procedurii de restructurare și degrevarea debitorului de obligațiile prevăzute de legislația insolvabilității, autoritatea fiscală nu mai era îndreptățită să pretindă sumele indicate în hotărârile contestate. Totodată, reclamantul a invocat că executarea silită dispusă de autoritatea fiscală contravine efectelor juridice ale hotărârii de încetare a procedurii de insolvabilitate și ale planului de restructurare executat.

Cu toate acestea, Completul judiciar constată că argumentele respective reprezintă, în esență, critici îndreptate împotriva temeiniciei și legalității actelor administrative contestate, fiind indisolubil legate de examinarea fondului raportului juridic litigios. Or, stabilirea efectelor juridice ale procedurii de insolvabilitate asupra obligațiilor fiscale ale reclamantului, interpretarea normelor Legii insolvabilității, verificarea legalității calculării obligațiilor fiscale, a majorărilor de întârziere și a penalităților, precum și aprecierea corectitudinii concluziilor autorității fiscale presupun o analiză complexă a circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, care poate fi realizată doar în cadrul examinării fondului acțiunii.

Prin urmare, argumentele invocate de reclamant nu relevă existența unor vicii procedurale sau materiale evidente ale actelor administrative contestate, care să fie constatabile prima facie și care ar fi de natură să răstoarne prezumția de legalitate de care acestea beneficiază. Dimpotrivă, acestea reclamă o cercetare aprofundată a probelor și o interpretare a normelor de drept aplicabile, aspecte incompatibile cu caracterul sumar al procedurii de examinare a cererii de suspendare.

Subsecvent, cu referire la al doilea temei prevăzut de lege - existența pericolului iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil - Completul judiciar reține că recurentul a invocat posibilitatea afectării activității economice a societății prin continuarea executării silite a obligațiilor fiscale contestate, susținând că indisponibilizarea mijloacelor financiare și executarea actelor administrative înainte de soluționarea definitivă a litigiului ar putea genera consecințe patrimoniale nefavorabile și dificil de reparat. Totodată, acesta a afirmat că executarea actelor contestate ar permite autorității fiscale să valorifice efectele unor acte a căror legalitate este pusă în discuție, existând riscul prejudicierii societății până la pronunțarea unei hotărâri definitive asupra fondului cauzei.

Cu toate acestea, Completul judiciar constată că asemenea afirmații au un caracter general și ipotetic, nefiind susținute prin probe concrete care să demonstreze existența unui risc real, actual și iminent de producere a unor prejudicii ireparabile. Or, reclamantul nu a prezentat date financiare, înscrisuri contabile sau alte mijloace de probă din care să rezulte că executarea obligațiilor fiscale contestate ar conduce la imposibilitatea continuării activității economice, la insolvabilitatea societății ori la alte consecințe grave care nu ar putea fi înlăturate în eventualitatea admiterii acțiunii principale.

Mai mult, simpla eventualitate a suportării unor pierderi patrimoniale sau a diminuării temporare a disponibilităților bănești nu poate fi calificată, prin ea însăși, drept prejudiciu ireparabil în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ.

Caracterul ireparabil al prejudiciului presupune existența unor consecințe care nu mai pot fi înlăturate prin restabilirea situației anterioare sau prin mecanismele juridice de reparare prevăzute de lege, condiție care nu a fost demonstrată în prezenta cauză.

În acest context, Colegiul judiciar reține că eventualele efecte patrimoniale rezultate din executarea actelor administrative contestate sunt, prin natura lor, susceptibile de reparare în cazul în care acțiunea principală ar fi admisă, inclusiv prin restituirea sumelor încasate ori prin alte remedii juridice prevăzute de legislație. Prin urmare, recurentul nu a demonstrat existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, astfel încât nici cea de-a doua condiție prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ nu poate fi considerată întrunită în speță.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs reține că recurentul nu a demonstrat existența unor indicii suficiente care să răstoarne prezumția de legalitate de care beneficiază actele administrative contestate și nici existența unui prejudiciu ireparabil care ar justifica suspendarea executării acestora până la soluționarea definitivă a litigiului.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ - *existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*. Aceasta, deoarece existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător.

Completul judiciar subliniază că, în situația în care ilegalitatea actelor administrative contestate va fi constatată ulterior, reclamantul are posibilitatea de a solicita repararea integrală a prejudiciilor cauzate de autoritate.

Instanța de recurs menționează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenței dreptului, deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat și temeiurile de ilegalitate, în susținerea solicitării de suspendare a executării actelor contestate, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existenta unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 martie 2026.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către SRL „Smirtrans” au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 martie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

**D E C I D E :**

Se respinge recursul declarat de SRL „Smirtrans”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 3 martie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae